

„Желателно е — пъкъ и въ интереса на самата работа е — да се възложи на сщщата комисия да даде ясенъ и категориченъ отговоръ на гореказанитѣ въпроси“.

Най-накрая моли за труда, който сж положили членоветѣ на комисията, да имъ се заплати еди-колко си. Подгисаль държавенъ юрисконсултъ Л. Януловъ.

„Нареждане отъ Министерството на финанситѣ. Държавенъ юрисконсултъ. (Чете)

„Бързо. До г. софийския градски финансовъ началникъ.

„Като Ви изпращамъ приложения тукъ изпълнителенъ листъ № 11.365, предлагамъ Ви да съберете отъ Българската търговска банка само 247.564 л. 11 ст. Тази сума ще внесете на приходъ въ Българската народна банка при вносенъ листъ съ съдържание: „§ 90 по държавния бюджетъ. Отъ присъденитѣ въ полза на хазната суми и храни, принадлежащи на Ф. Деклозиеръ, събрани отъ Българската търговска банка, съгласно изпълнителния листъ на Софийския военно-полеви сждъ подъ № 11.365“.

По-нататкъ следва протоколътъ на комисията, която е била назначена и която дава известни тълкувания. Тѣзи тълкувания въ този случай се свеждатъ къмъ това, че „следва какво изпълнението на постановената въ присъдата конфискация на храни и парични суми не впада въ кръга на непосредственитѣ сждебни действия и конфискацията не съставлява нито глоба, нито граждански искъ. Нейното изпълнение се отнася всецѣло до обязанности на прокурора. Истина е, че споредъ чл. чл. 601 и 602 отъ закона за углавното сждопроизводство, за изпълнение на присъдитѣ споредъ естеството на действията, които подлежатъ на изпълнение, прокурорътъ предлага на надлежнитѣ власти; но това не отмѣнява правилото, че изпълнението на присъдитѣ става отъ прокурора, тѣй като въ всѣки случай изпълнението на наказанието се произвежда подъ надзора и наблюдението на прокурора — чл. 601 и чл. 605 отъ закона за углавното сждопроизводство. Въ сщщия смисълъ сж и постановленията на военно-сждебния законъ“.

Както виждате, тази комисия намира за редовно въ случая изпълнението на присъдата да стане отъ прокурора. И, следователно, начинътъ, по който е започнало да действа Финансовото министерство въ този случай, се явява като неправиленъ. Това е презъ 1918 г., г. г. народни представители.

Сега следва другъ единъ фактъ, вече отъ 21 декемврий 1918 г. (Чете)

„Опредѣление № 183.

„Днесъ, 21 декемврий 1918 г., ст. София, Главниятъ воененъ касационенъ сждъ, въ разпоредителното си заседание въ съставъ: председателъ генералъ-майоръ Георгиевъ, чле-